

JUNIJ: SRCE MARIJINO

Način življenja

Vodilo OFS – člen 12

Kot priče prihodnjih dobrin so bratje in sestre dolžni, da se zaradi poklica, ki so si ga izbrali, trudijo za čistost srca. Tako naj postanejo svobodni za ljubezen do Boga ter do bratov in sester.

Jezusovo rojstvo (Lk 2,19)

Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljevala v svojem srcu.

Kratka misel za premišljevanje

in pogovor: Srce v Svetem

pismu nima nič skupnega s čustvi ali s sentimentalizmom, kot ga širi današnja kultura v medijih ali literaturi. Tudi češčenje brezmadežnega srca Marijinega velikokrat trpi

zaradi sladkobnih predstavitev in kaže na nerazumevanje globokega pomena te pobožnosti, ki poživlja našo vero.

V knjigi vseh knjig je srce kraj, ki hrani spomine, ideje, načrte in odločitve. V Sirahovi knjigi namreč piše, da nam je Bog dal srce, da bi mogli misliti (Sir 17,6).

Pavel nam takole naroča: »Naj Kristus po veri prebiva v vaših srcih, da bi tako, ukoreninjeni in utemeljeni v ljubezni, mogli z vsemi svetimi doumeti, kolikšna je širokost in dolgost in visočina in globočina ter spoznati Kristusovo ljubezen, ki presega spoznanje, da bi se izpolnili do vse Božje polnosti.« (Ef 3,17-19)

Peter ni razumel Jezusa, a mogel je reči: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš in mi trdno verujemo in vemo, da si ti Sveti, Božji.« (Jn 6,68-69)

Ne vemo, morda je Mati Marija šele ob Binkoštih v polnosti dojela pomen nadangelovega oznanila, potem ko je dolgo, dolgo vse hranila v svojem srcu in premišljevala.

Tudi mnogi izmed nas nismo razumeli Jezusa. Šele skozi bolesti, grenke preizkušnje nas je pritegnil k sebi. Ko smo v bridkosti klicali na pomoč njegovo mater, se milo ozirali na Goro, nam je sočutno ponudila roko in nas odtlej varno vodi na pot spreobrnjenja in odpuščanja.

Sveti Frančišek nam je svetel zgled, njegova pobožnost in ljubezen do Jezusa in Marije je izpričana v njegovem življenjepisu, češčenje v njegovih molitvah ter hvalnicah in tudi pri našem narodu je slavljenje nebeške Kraljice izpričano v prelepih slovenskih Marijinih pesmih in molitvah, v nešteti glasbenih stvaritvah, v sijajnih likovnih upodobitvah, v bogatem sporočilu knjig, v brezštevilnih belih kapelica in cerkvicah, krajih tišine in zbranosti, posejanih na prijaznih holmih širom naše domovine, v osrednjih romarskih svetiščih od Svete Gore tja do Turnišča, od Brezij do Zaplaza ..., kjer se zgrinjamo v tihem hrepenenju in upanju, da bi se v predani molitvi spravili z Bogom, da bi doživeli veselje in srečanje z Življenjem, kjer »molitev postane vir izkustva skupnosti, celo njena terapija« (fra Zvezdan Linić).

Prosimo Blaženo Devico Marijo za posredovanje ob naših tesnobah in revah! Zahvaljujemo se ji ob zmagah in veselju, da bi pri Sinu dosegla »obilne milosti« in nam pomagala v stiskah in trpljenju ohraniti zaupanje v Boga, hvaležnost za dobrote, ki jih prejemamo, da bi nam pomagala poglobljati ljubezen do vseh in ohranjati čisto srce! Posnemajmo Jezusovo mater, ki se je prepustila tihemu in mirnemu doživljanju Božje navzočnosti!

Prosimo Božjo Mater, da bi vselej usmerjala naše korake k spreobrnjenju, da bi vodila čoln našega življenja v pristan odrešitve, k svojemu Sinu. Naj se naša prošnja naveže na naslednjo molitev:

*Marija, Jezusova mati, daj mi svoje srce, tako lepo,
tako čisto, tako brezmadežno, tako polno ljubezni in ponižnosti,
da bom lahko sprejela Jezusa v kruhu življenja,
ga ljubila kot ga ljubiš ti in mu služila v tožni preobleki
najbolj ubogega med ubogimi. Amen.*

(sv. Mati Terezija iz Kalkute)

